

at der skulde være Valg, og det oplyses samtidigt, at den vedkommende Dyrighedsperson ikke heller har været i Stand til at bringe Bekendtgørelsen derover, fordi Post- og Telegrafvæsenet var i en saadan Vorden, at det ikke var ham muligt; men paa den anden Side er det ogsaa oplyst, at de vitterligt have faaet Meddelelsen den ene Søndag ved Kirkefæstøve, saa vidt jeg kan forstaa. Altsaa have de virkelig vidst, at der var Valg. Det kan jo siges, at de to Søndagsbekendtgørelser, som ere forestrevne i Valgloven, ikke ere overholdte, men de have dog vidst, at der skulde være Valg. Smidlertid vare Bejrsforholdene saa flette, at det var saa godt som umuligt for dem at komme derover. Derfor mener jeg, der ikke er Grund til at udsætte Valgets Auerkendelse og anbefaler derfor at stemme for Godkendelse. — Men det var over for Standerborgvalget, jeg vilde tillade mig at gøre et Par ganske korte Bemærkninger, fordi den ærede Ordfører, vel at mærke for Mindretallet, det ærede Medlem fra Stubbetøbing (N. S. Larsen) . . . (Afbrydelse). Jo, han er i denne Sag Ordfører for Mindretallet, det maa det ærede Medlem fra Herning (N. Nielsen) give mig Ret i, og saa er det ikke værd at afbryde mig. Den ærede Ordfører beraaber sig navnlig paa to Ting. For det første læser han lange Udtalelser op af Tingets nuværende højtærede Formand om, hvad han har sagt i 1869, tror jeg det var, og det forekommer mig, at Pointet i denne Oplæsning var dette, at han ikke kan gaa med til at udsætte eller forfaste et Valg, at der ikke kan tillægges Klagerne over et saadant nogen Betydning, medmindre der er Sandsynlighed til Stede for, at det paaanlede har kunnet paavirke Valgets Udfald. Nu mener jeg, at efter hvad der er oplyst for Tinget, er der den allerstørste Sandsynlighed for, at det her foregaaede har paavirket Valgets Udfald. Vigeledes sagde det ærede Medlem nu sidst til Ordføreren for Flertallet i denne Sag, det ærede Medlem fra Vælle (S. Rasmussen), at for Medlemmer, der ere kendte med, hvad der hidtil har været Praksis i denne Sag, er det et aldeles urigtigt Standpunkt, det ærede Medlem stiller sig paa. Maa jeg tillade mig ganske kort at referere for det høje Ting, hvad Valglovens § 41 siger, og hvad den ærede Ordfører selv refererede her for Tinget i Gaar, og saa vil jeg nok henstille til det høje Ting, om disse to Ting ikke staa i den mest stærkende Modsetning til hinanden. Naar Valglovens § 41 aldeles ikke er overholdt, mon der saa ikke var Grund til at faa en Undersøgelse? Da der jo kun er 12 Stemmers Flertal for den Kandidat, der er

modt her, mon der saa ikke skulde være Anledning til at faa Forholdet nærmere undersøgt? Den højtærede Formand vil maaske tillade mig at læse nogle Linier op af Valglovens § 41: „Efter at have anerkendt Vælgeren, tilføjer det ved Valglisten ansatte Medlem af Valgbestyrrelsen den Kandidats Navn, paa hvilket Vælgeren har stemt, ved Siden af dennes eget Navn paa selve Valglisten. Den ham tilforordnede Vælger optegner paa en særskilt Stemmeliste Vælgerens Navn ved Siden af den Kandidats Navn, som han har givet sin Stemme. — Forinden Vælgeren aftræder, oplæses for ham saavel hans eget som den af ham valgte Navn til Sikkerhed for begge Tilførsels Rigtighed og indbyrdes Overensstemmelse“. Det siger Valglovens § 41. Hvordan refererede nu Ordføreren i Gaar i Henhold til Rigsdagstidenden Klagen paa dette Punkt, og det er jo blevet bekræftet ved yderligere Oplysninger, der ere indkomne og forelagte Folketinget i Dag? Den ærede Ordfører oplyser — det læses i Folketingstidenden Sp. 34 — at den er bleven tilfidefat „navnlig i den store Dover-Venge Kommune med 5 à 600 Vælgere, hvor man ikke alene ikke har anerkendt hver enkelt Vælger ved, at han fremstillede sig umiddelbart ved Valgbordet, men Vælgerens Navn blev endog ofte udraabt til Listeførerne ude fra Forsamlingen, uden at nogen Vished kunde havees for, om vedkommende Vælger var personlig tilstede eller ikke. Saaledes blev som Regel efter Stemmegivningen herten Vælgerens eller den af ham valgte Navn oplæst for ham“. Jeg kan da virkelig ikke se andet, end at det er i den mest stærkende Modstrid med Valglovens § 41. (N. Jensen: Det er jo Klagerens Udtalelser, det er jo ikke Ordføreren!). Det er dog underligt, saa ivrige de Herrer ere for at afbryde mig; kunne De ikke lade mig tale ud? Ærede Medlemmer maa dog kende mig saa godt, at de vide, jeg ikke lader mig forstyrre. Jeg er jo ikke gaaet ud fra, at det var aldeles umodsigeligt, at det er gaaet saaledes til, men jeg har sagt, at saaledes refererede den ærede Ordfører Klagerne i Henhold til Rigsdagstidenden, og det maa de Herrer sandelig lade staa; hvorfor ere De saa saa ivrige? Naar der nu for det høje Ting foreligger Oplysninger om, at Valget i Henhold til Klagerne er flet paa en Maade, der staa i den mest stærkende Modstrid med Valglovens § 41, og de Oplysninger, der foreligger for Tinget i Dag, gaa jo ud paa, at det samme er passeret for Ulling-Tulstrup Kommunes Vedkommende, saa mener jeg, at det er i god Overensstemmelse med Tingets hidtilværende